

[Knud Lind]

man bagefter kommer med den bemærkning om hensynet til arbejdsløsheden. Ja men det er af hensyn til de danske borgere og den danske stat. Det kan fru Ebba Strange lige så godt indrømme heroppefra.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Fru Ebba Strange var jo ikke meget glad for at være enig med justitsministeren, så jeg tør næsten ikke vove det næste citat – men jeg gør det alligevel – fra samme artikel i Amtsavisen, hvor justitsministeren ender med at diskutere spørgsmålet om en nationalstat. Tidligere i samme artikel skriver ministeren nemlig:

»Ligesom andre europæiske lande oprettholder vi et indvandrerstop. I betragtning af, at vi har 300.000 arbejdsløse, burde dette stop være helt igennem forståeligt og acceptabelt.«

Det er vist så tæt på fru Ebba Stranges synspunkt, som det kan komme.

Jeg synes i virkeligheden, at det væsentlige, vi kan konstatere nu, er, at der er et stort, bredt flertal, som ønsker et indvandrerstop med familiesammenføring. Der kan være en diskussion om grænserne for, hvilke dele af familien der kan komme med eller ej, det kan vi diskutere stille og sagligt, og når vi er færdige med den diskussion, er vi forhåbentlig også enige om, at de indvandrere, der er her, skal vi give gode vilkår, ligesom vi skal give danskerne gode vilkår. Det er det, vores debat i virkeligheden bør dreje sig om.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg skal ikke gå ind i denne interessante debat på grundlag af indenrigsministerens redegørelse, som jeg selvfølgelig helt kan tilslutte mig, men jeg lagde mærke til, at der var nogle, der nævnte mit navn – eller i hvert fald titlen – og derfor synes jeg, jeg vil komme med en enkelt bemærkning.

Jeg er selvfølgelig yderst tilfreds med, at der er en så omfattende enighed her i folketinget om indvandrerstoppet. Det burde give muligheder for enighed om – eller om ikke enighed, så et betydeligt flertal for – det lovforslag, vi behandler vedrørende udlændinges forhold.

Navnlig hr. Bernhard Baunsgaard, men også fru Ebba Strange var inde på, hvorfor

man taler om noget, som ingen har talt om her i salen. Jeg forstod endda på hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke var ét menneske, der interesserede sig for dette spørgsmål om, hvad der ville ske, hvis man åbnede grænserne fuldstændigt. Jo, det er der altså, der er interviewereren i Jyllands-Posten, som har stillet spørgsmålet. Der er svaret på det, og det henviser jeg til. Jeg har egentlig kun den tilføjelse, at man kan da ikke sådan bestemme, hvad man taler om, og hvad man ikke må tale om. Vi har nu engang ytringsfrihed her i landet, og det er jeg vældig glad for.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det er stadig væk til hr. Dyremose, men nu har vi oven i købet fået ministerens indlæg ind imellem. Jeg ved da godt, hvad det er, der provokerede mig i den artikel. Det er, at justitsministeren bruger begrebet nationalstat. Bruger man begrebet nationalstat, har man efter min opfattelse – og lad det så være min opfattelse – brugt et begreb, der får os til at tænke i baner, der handler om, at vi i Danmark har nogle væsenskvaliteter, der er meget bedre end dem, de mennesker har, som kommer til os udefra, og disse kvaliteter føler vi truet, hvis der kommer for mange udefra. Det er den bagvedliggende holdning, jeg vender mig imod – hvis det er den, der ligger bag; sådan opfatter jeg det altså. Det, der ligger bag min indstilling til indvandrerstoppet, er nogle rent praktiske, øjeblikkelige vilkår, som det danske samfund har for tiden, og som altså betyder, at vi synes, det er u hensigtsmæssigt, det er uøkonomisk, det er upraktisk at lukke grænserne op nu. Det er i hvert fald dér, jeg oplever holdningsforskellen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er altså tilsyneladende ét menneske i landet, der interesserer sig for at åbne grænserne, nemlig interviewereren ved Jyllands-Posten, men det er nu engang justitsministeren, der bestemte, hvad der skulle svares. Når justitsministeren nu står heroppe og glæder sig over, at der var bred enighed om ikke at slække på indvandrerstoppet, at fastholde